

Ties van Os († 2018), klassieke schepenliefhebber pur sang

“Het is zaterdagochtend, 29 december 2018, en het Krabbersgat ligt er grijs bij.”

Met deze zin opende Ties van Os jarenlang zijn verslag van de Enkhuizer Klipperrace in de Spiegel der Zeilvaart. Ties adviseerde sinds jaar en dag het wedstrijdcomité van de Enkhuizer Klipperrace en ‘deed’ de publiciteit, waar het jaarlijkse verslag in de ‘Spiegel’ onderdeel van was. Op 29 december 2018 overleed hij in Feldkirch, Oostenrijk, aan de gevolgen van een ongelukkige val tijdens het skiën.

In Enkhuizen, waar hij sinds eind zeventiger jaren woonde en was opgegroeid met de charterpioniers van weleer, was Ties een begrip. Ties begon zijn carrière bij Jan Schoen op de ’s-Gravenmoersche aak ‘Zwarte Valk’. Hij schipperde al snel zelf en voor het water van IJsselmeer en Wad dun, tot hij als stuurman opnieuw aanmonsterde bij Jan Schoen op het superjacht ‘Nordwind’, dat in de in de Middellandse Zee ging charteren. Dat bracht hem in contact met de wereld van de oceaanzeilerij, waar hij jarenlang zijn sporen verdiende.

Ties van Os hoort thuis in het rijtje van zeilhelden als Bouwe Bekking, Carolijn Brouwer, Connie van Rietschoten en Dirk Nauta. Hij was even kundig als consciëntieus nam deel aan verschillende oceaanraces, waaronder de Whitbread van 1985. Tijdens die race was hij co-schipper en navigator, een prestatie waarvoor hij van Diana, Princess of Wales de prijs voor ‘Best Navigator’ kreeg uitgereikt. Dat hij die verdiende had hij al eerder bewezen tijdens de trans-Atlantische zeilrace van Rotterdam naar New York in 1982 met de ‘Samsonite’. Het schip, de sponsoring en de bemanning waren door Ties tot in de puntjes geregeld. Ter hoogte van Dover bleek echter opeens de zeekaart van het drukste deel van de route zoek. Met behulp van de Reeds Almanak tekende Ties op de achterkant van een overzeiler zelf een zeekaart van het Kanaal naar de Ierse Zee. Hij vroeg gegevens op bij collega’s en koopvaarders en hield een gegist bestek bij met behulp van een eens in de zoveel uur overkomende satelliet, die hem een ‘fix’ verschaftte.

Op een gegeven moment zagen ze land, en zowaar een vuurtoren. Maar welke? Ties riep de Coastguard op. Die vroeg eerst naar positie en bestemming. “Our destiny is New York, but our position is unclear, due to the lack of a sea chart. The light house...” “I’m sorry, can you repeat that, sir? You have no chart and your destination is New York?” De verbijstering bij de Engelse kustwacht was volledig, maar ze kregen de informatie die ze wilden en dankzij Ties’ kundige improvisatie bereikten ze veilig de Ierse Zee en als derde de overkant.

Na de Whitbread begon Ties samen met Caspar Mooyman in Enkhuizen een kantoor voor scheepsbemiddeling. Na enkele jaren ging hij alleen verder met Scheepsmakelaardij Enkhuizen en groeide hij uit tot een instituut op het gebied van nationale en internationale transacties. Als scheepsmakelaar was Ties veel meer dan enkel een begeleider van scheepsverkopen. Hij was een vraagbaak en toeverlaat voor zijn klanten en voor de branches waarin hij het meest actief was: die van de klassieke schepen. Ties had het altijd druk, maar met klanten en vrienden maakte hij altijd de indruk van een ontspannen prater met alle tijd van de wereld. In 2014 beëindigde hij zijn makelaarsactiviteiten en deed hij enkel nog aankoopbegeleiding.

Ties zat jarenlang in de redactie van het maandblad Zeilen en was voorzitter van de Enkhuizer Watersport Vereniging Almere; beide turbulente gremia, waarin het vuur van de discussie soms hoog oplaaide, maar waarin Ties ogenschijnlijk gemakkelijk de verbindende factor speelde. Almere vormde de natuurlijke verbinding met de Klipperrace-organisatie en het was dan ook geen wonder dat Ties daarbij betrokken werd: hij kende iedereen en wist alles van wedstrijdzeilen. Aan boord van het commissieschip muntte hij uit in gortdroge humor en laconieke commentaren op wat er tijdens de wedstrijd voorviel. Zijn publiciteit rol binnen de Klipperrace is inmiddels overgenomen door zijn zoon, Thijs van Os.